Woensdag, 20 oktober 2021

P9_TA(2021)0429

De doeltreffendheid van het gebruik door de lidstaten van EU-middelen uit het Solidariteitsfonds bij natuurrampen

Resolutie van het Europees Parlement van 20 oktober 2021 over de doeltreffendheid van het gebruik door de lidstaten van EU-middelen uit het Solidariteitsfonds bij natuurrampen (2020/2127(INI))

(2022/C 184/05)

Het Europees Parlement,

— gezien artikel 175, artikel 310, lid 5, en artikel 325 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

— gezien de artikelen 2, 3 en 21 van het Verdrag betreffende de Europese Unie (VEU),

— gezien Verordening (EG) nr. 2012/2002 van de Raad van 11 november 2002 tot oprichting van het Solidariteitsfonds van de Europese Unie ([1]) (de SFEU-verordening) en de latere wijzigingen daarvan van 15 mei 2014 en 30 maart 2020,

— gezien het eindverslag van de Commissie van 7 december 2018 over de ex-postevaluatie van het Solidariteitsfonds van de Europese Unie 2002-2016,

— gezien het werkdocument van de diensten van de Commissie van 15 mei 2019, getiteld "Beoordeling van het Solidariteitsfonds van de Europese Unie 2002-2017" (SWD(2019)0186),

— gezien Verordening (EU) 2020/461 van het Europees Parlement en de Raad van 30 maart 2020 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 2012/2002 van de Raad om financiële steun te verlenen aan lidstaten en landen die over toetreding tot de Unie onderhandelen die zwaar worden getroffen door een grote volksgezondheidscrisis ([2]),

— gezien zijn resolutie van 18 mei 2021 over de herziening van het Solidariteitsfonds van de Europese Unie ([3]),

— gezien zijn resolutie van 17 april 2020 over gecoördineerde EU-maatregelen om de COVID-19-pandemie en de gevolgen ervan te bestrijden ([4]),

— gezien zijn resolutie van 1 december 2016, getiteld "Het Solidariteitsfonds van de Europese Unie: een beoordeling" ([5]),

— gezien Speciaal verslag nr. 3/2008 van de Europese Rekenkamer (ERK) van 15 april 2008, getiteld "Het Solidariteitsfonds van de Europese Unie: hoe snel, efficiënt en flexibel is het?",

— gezien Speciaal verslag nr. 24/2012 van de ERK van 3 augustus 2013, getiteld "De reactie van het Solidariteitsfonds van de Europese Unie op de aardbeving van 2009 in de Abruzzen: relevantie en kosten van de acties",

— gezien artikel 54 van zijn Reglement,

— gezien het advies van de Begrotingscommissie,

— gezien het verslag van de Commissie begrotingscontrole (A9-0273/2021),

([1]) PB L 311 van 14.11.2002, blz. 3.
([2]) PB L 99 van 31.3.2020, blz. 9.
([3]) Aangenomen teksten, P9_TA(2021)0220.
([4]) PB C 316 van 6.8.2021, blz. 2.
([5]) PB C 224 van 27.6.2018, blz. 140.

A. overwegende dat het Solidariteitsfonds van de Europese Unie (SFEU) in 2002 is opgericht als reactie op de ernstige overstromingen die in de zomer van 2002 Midden-Europa hebben geteisterd; overwegende dat het SFEU in het leven is geroepen om financiële steun te verlenen aan lidstaten en kandidaat-lidstaten die getroffen zijn door natuurrampen, zoals overstromingen, aardbevingen of stormen; overwegende dat het SFEU niet alleen een van de belangrijkste instrumenten van de Unie is geworden voor herstel bij rampen, maar ook is uitgegroeid tot een concreet symbool van solidariteit in de Unie;

B. overwegende dat het SFEU een van de concreetste uitingen van solidariteit in de Unie is, die alle burgers van de Unie verwachten wanneer zich natuurrampen of ernstige noodsituaties op het gebied van de volksgezondheid voordoen; overwegende dat het Parlement in zijn resolutie over gecoördineerde EU-maatregelen om de COVID-19-pandemie en de gevolgen ervan te bestrijden, eraan herinnert dat solidariteit tussen de lidstaten niet facultatief is, maar een kernwaarde van de Unie, zoals vastgesteld in artikel 3 VEU, en een verplichting die voortvloeit uit onder meer de artikelen 2 en 21 VEU; overwegende dat het Parlement in diezelfde resolutie de Commissie met klem verzoekt alle aspecten van haar crisisbeheer- en rampenbestrijdingsmechanismen te versterken;

C. overwegende dat het regelgevingskader van het SFEU in 2014 en in 2020 is gewijzigd omdat de procedures moesten worden vereenvoudigd en het toepassingsgebied van het SFEU moest worden uitgebreid met volksgezondheidscrises zoals COVID-19;

D. overwegende dat in het kader van het SFEU in totaal 6,548 miljard EUR is uitbetaald, wat neerkomt op een jaarlijks gemiddelde van 339,9 miljoen EUR; overwegende dat de uitbetaalde bedragen van jaar tot jaar sterke schommelingen vertonen; overwegende dat de middelen die in een bepaald jaar niet zijn gebruikt, kunnen worden overgedragen naar het volgende jaar en overwegende dat het ook mogelijk is om van tevoren gebruik te maken van middelen die eigenlijk voor het volgende jaar zijn toegewezen, waardoor de nodige flexibiliteit wordt geboden om het hoofd te bieden aan onvoorziene rampen;

E. overwegende dat de uitgaven van het SFEU zijn gestegen van een vijfjarig gemiddelde van ongeveer 270 miljoen EUR in de periode van 2002-2015, naar een vijfjarig gemiddelde van 534 miljoen EUR in de periode van 2016-2020; overwegende dat deze toename is veroorzaakt door een combinatie van een stijging van de schade en een stijging van het bedrag dat per euro schade wordt uitbetaald; overwegende dat deze stijging ook de toegevoegde waarde van het fonds weerspiegelt;

F. overwegende dat als gevolg van de klimaatverandering de ernst en frequentie van natuurrampen en noodsituaties voor de volksgezondheid zullen blijven toenemen, waardoor de behoefte aan een robuust en correct toegepast mechanisme voor herstel bij rampen almaar groter wordt;

G. overwegende dat het nieuwe meerjarig financieel kader (MFK) voorziet in een nieuw begrotingsonderdeel, de "reserve voor solidariteit en noodhulp" (SEAR), waarin het SFEU en de reserve voor noodhulp (EAR) zijn samengevoegd en dat bedoeld is om enerzijds te reageren op noodsituaties als gevolg van grote rampen in de lidstaten of in toetredingslanden (SFEU) en anderzijds tegemoet te komen aan specifieke dringende behoeften in de Unie of in derde landen, met name in het geval van humanitaire crises (EAR);

H. overwegende dat sommige regio's structureel kwetsbaar zijn voor bepaalde terugkerende natuurrampen zoals overstromingen, intense seismische of vulkanische activiteit, of volksgezondheidscrises, en dat zij daarom een speciale, proactieve aanpak behoeven;

I. overwegende dat de tijd die nodig is om de volledige subsidie in te kunnen zetten verder kan worden verkort, zodat tegemoet kan worden gekomen aan de dringende behoefte aan solidariteit binnen de Unie;

1. benadrukt dat het SFEU tussen 2002 en 2020 meer dan 6,5 miljard EUR heeft gemobiliseerd voor interventies bij 96 rampen in 23 lidstaten en 1 toetredingsland; constateert dat het merendeel van de aanvragen is ingediend om overstromingsschade te dekken; merkt hierbij op dat meer dan 60 % van de rampen waarvoor steun werd ontvangen, tot deze categorie behoort; merkt voorts op dat aardbevingen financieel gezien de meeste totale schade hebben veroorzaakt, en dat 48 % van de SFEU-steun werd uitbetaald in verband met dergelijke schade;

2. merkt op dat in het kader van het gecoördineerde pakket van de Unie als reactie op de COVID-19-pandemie, het toepassingsgebied van het SFEU is uitgebreid door middel van Verordening (EU) 2020/461 die op 1 april 2020 in werking is getreden; is ingenomen met het feit dat volksgezondheidscrises nu onder het toepassingsgebied van het SFEU vallen, zodat dit fonds, indien nodig, kan worden ingezet om de zwaarst getroffen lidstaten en toetredingslanden te ondersteunen; is ingenomen met het feit dat het percentage van de voorschotten aan de getroffen landen in het kader van deze wijziging is verhoogd van 10 % van het geplande steunbedrag (maximaal 30 miljoen EUR) naar 25 % (maximaal 100 miljoen EUR); moedigt de lidstaten aan van deze mogelijkheid gebruik te maken, in nauwe samenwerking met regionale en lokale autoriteiten;

3. merkt op dat de Commissie in maart 2021 in het kader van het SFEU een pakket ter waarde van bijna 400 miljoen EUR heeft voorgesteld voor 17 lidstaten en 3 toetredingslanden, zodat de gezondheidscrisis in verband met COVID-19 het hoofd kan worden geboden; neemt er nota van dat de financiering een deel van de overheidsuitgaven zal dekken voor de financiering van medische en persoonlijke beschermingsmiddelen, noodhulp aan de bevolking en maatregelen ter preventie, monitoring en bestrijding van de verspreiding van ziekten;

4. wijst erop dat het SFEU — ondanks de overheersende COVID-19-crisis — de steunverlening aan landen die de gevolgen van natuurrampen proberen te boven te komen, moet voortzetten; benadrukt dat de klimaatverandering een onmiskenbare realiteit is en dat het daarom ook van essentieel belang is om op middellange tot lange termijn actie te ondernemen; blijft zich zorgen maken over de toereikendheid van de financiering uit het SFEU, vooral in het licht van de uitbreiding van het toepassingsgebied ervan en de fusie met de EAR krachtens het MFK 2021-2027; merkt op dat de SEAR een maximumbedrag van 1,2 miljard EUR heeft;

5. betreurt dat landen die steun aanvragen naar aanleiding van de COVID-19-pandemie in 2020 vanwege budgettaire beperkingen minder dan 50 % van het potentiële steunbedrag zullen ontvangen; blijft bezorgd over de middelen die in de periode 2021-2027 beschikbaar zijn voor het SFEU, met name in het licht van het bredere toepassingsgebied ervan; acht het daarom noodzakelijk na te gaan of het totaalbedrag en de verdeelsleutel voor de SEAR gevolgen hebben voor de doeltreffendheid van het SFEU, in het licht van zowel de uitbreiding van het toepassingsgebied van het SFEU als het aantal rampen en de omvang ervan;

6. is verheugd over het feit dat door de hervorming van 2014 de ontvankelijkheidscriteria voor regionale rampen zijn verduidelijkt en dat als gevolg hiervan het goedkeuringspercentage is gestegen van 31 % naar 85 %; erkent dat dit een belangrijke stap was om de voorspelbaarheid van de aanvraagprocedure en de doeltreffendheid van het SFEU te vergroten; benadrukt dat het belangrijk is om ook rekening te houden met de economische inschatting van de door de ramp veroorzaakte milieuschade;

7. herinnert eraan dat bijzondere aandacht moet worden besteed aan de ultraperifere gebieden die te maken hebben met moeilijke klimatologische situaties, die hun ontwikkeling aanzienlijk in de weg staan; acht het daarom van cruciaal belang dat specifieke maatregelen worden getroffen voor ultraperifere regio's en voor alle regio's die bijzonder kwetsbaar zijn voor natuurrampen, zoals eilanden, bergregio's en dunbevolkte gebieden;

8. wijst op de noodzaak om financiële bijstand uit het SFEU te verlenen aan regio's en gebieden die bijzonder hard worden getroffen door natuurrampen in de Unie; is van mening dat de uit het Fonds verleende financiële bijstand op eerlijke wijze moet worden verdeeld tussen de zwaarst getroffen regio's en gebieden in de lidstaten;

9. wijst op de sterke toegevoegde waarde van het fonds bij de ondersteuning van noodmaatregelen en wederopbouwinspanningen en bij de verlichting van de financiële lasten voor nationale, regionale en lokale autoriteiten, ook al moeten de snelheid, consistentie, doeltreffendheid en bevordering van de interventies nog worden verbeterd;

10. wijst op de belangrijke rol van de preventie en beheersing van het risico op rampen in de EU; nodigt de Commissie uit om de vaststelling van een gecoördineerd plan voor de accurate en snelle beoordeling van schade te vergemakkelijken; verzoekt elk begunstigd land in zijn uitvoeringsverslagen een gedetailleerde beschrijving te geven van de genomen of geplande preventieve maatregelen, met inbegrip van de wijze waarop het de structuurfondsen van de Unie zal gebruiken om toekomstige schade te beperken en herhaling van soortgelijke natuurrampen zoveel mogelijk te voorkomen; benadrukt dat toekomstige uitdagingen, op het gebied van de klimaatverandering of noodsituaties voor de volksgezondheid, vooral preventief beleid behoeven; merkt op dat het SFEU curatief van aard is; herinnert derhalve aan de noodzaak van doeltreffende synergieën met andere beleidsmaatregelen en programma's van de Unie, in het bijzonder de fondsen voor het cohesiebeleid, het Uniemechanisme voor civiele bescherming, de Europese Green Deal en beleidsmaatregelen en programma's van de Unie ter ondersteuning van rampenpreventie en risicobeheer; verzoekt om een herziening van het SFEU om ervoor te zorgen dat het principe van "betere wederopbouw" erin wordt vastgelegd;

11. herinnert aan het belang van eerbiediging van de rechtsstaat en vrijwaring van de financiële belangen van de Unie; is derhalve van mening dat de Commissie, het Europees Bureau voor fraudebestrijding, de ERK en, indien van toepassing, het Europees Openbaar Ministerie binnen hun bevoegdheden en in overeenstemming met hun prerogatieven toezicht moeten kunnen houden op de uitvoering van het SFEU;

12. wijst op de noodzaak van praktische steun van de Commissie aan de lidstaten, met name voor de raming van schade, en moedigt de Commissie ertoe aan te zorgen voor de verspreiding van goede praktijken met betrekking tot bestuur en het gebruik van institutionele coördinatiestructuren in rampsituaties; benadrukt dat het matigen van de gevolgen van ernstige aardbevingen of grootschalige overstromingen meer tijd kan vragen dan het matigen van de gevolgen van andere natuurrampen; is van mening dat dit tot uiting moet komen in elke toekomstige herziening van het SFEU, met name wat het uittrekken van voldoende tijd voor de absorptie van de financiering na afloop van de huidige aanvraagtermijnen betreft;

Kwaliteit van aanvragen

13. betreurt de enorme kwaliteitsverschillen tussen steunaanvragen en vreest dat het hierdoor langer zal duren voordat middelen uit het SFEU kunnen worden gemobiliseerd; stelt vast dat de schatting van de schade in dit verband vaak het moeilijkste onderdeel vormt; merkt op dat dit te wijten is aan de problemen die opduiken bij het verzamelen van gegevens, overlappingen en dubbel werk, en bij het tot stand brengen van samengevoegde gegevens conform de vereisten van de Commissie; roept de Commissie op de vereisten zo eenvoudig en duidelijk mogelijk in te voeren, met behoud van de nodige gedetailleerdheid; verzoekt de Commissie een gemeenschappelijk instrument of systeem te ontwikkelen, zodat het voor begunstigden gemakkelijker wordt gestandaardiseerde methoden te volgen voor de kwantificering en verzameling van gegevens over de verliezen veroorzaakt door rampen, waardoor de administratieve lasten worden verminderd en de aanvraagprocedure zoveel mogelijk wordt vereenvoudigd;

14. wijst op de belangrijke rol die is weggelegd voor lokale autoriteiten, met name gemeenten, niet-gouvernementele organisaties (ngo's) en het maatschappelijk middenveld bij het verstrekken van veldgegevens aan de lokale en nationale autoriteiten; benadrukt daarom het feit dat door doeltreffende samenwerking met lokale autoriteiten en ngo's ook de kwaliteit van de aanvragen kan worden verbeterd; roept de lidstaten op doeltreffende coördinatiemechanismen te ontwikkelen, zodat optimaal gebruik kan worden gemaakt van de gegevens die worden verstrekt door ngo's;

15. wijst erop dat het verzamelen van gegevens voor aanvragen bij het SFEU voor volksgezondheidscrises voor vele landen onbekend terrein is; merkt op dat veel landen daarom moeilijkheden ondervinden bij het voorbereiden van een aanvraag; roept de Commissie op bijzondere aandacht aan deze kwestie te besteden en landen op alle mogelijke manieren ondersteuning te bieden, onder meer door technische ondersteuning te verlenen;

16. betreurt dat de SFEU-verordening momenteel niet de mogelijkheid biedt om grensoverschrijdende interventieaanvragen in te dienen, hoewel bepaalde gebieden die bijzonder kwetsbaar zijn voor natuurrampen, zoals berggebieden, vaak grenzen overschrijden;

Tijdige interventie

17. merkt op dat overeenkomstig artikel 1 van de SFEU-verordening het SFEU is opgericht om de Unie in staat te stellen "snel, doeltreffend en soepel op noodsituaties te reageren"; merkt op dat de ERK in haar Speciaal verslag nr. 3/2008 heeft geconcludeerd dat het SFEU niet snel heeft gereageerd op noodsituaties, gezien het feit dat de tijd tussen de ramp en de betaling meestal een jaar bedroeg; stelt vast dat deze periode na de hervorming van het SFEU in 2014 slechts iets korter is geworden, zoals wordt benadrukt in de evaluatie van het SFEU van 2018; maakt zich nog steeds zorgen over de toekomstige duur van de procedure in het kader van de nieuwe MFK-regelingen, waarin de SFEU-begroting is opgenomen in de SEAR;

18. herinnert eraan dat het van cruciaal belang is dat hulp en middelen zo snel, gemakkelijk en flexibel mogelijk aan de getroffen regio's worden verstrekt; herinnert in dit verband aan het belang van synergieën tussen het Uniemechanisme voor civiele bescherming, het onderdeel "aanpassing aan klimaatverandering" van het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling, de territoriale samenwerkingsprogramma's en het SFEU; benadrukt dat dergelijke synergieën van belang zijn om een alomvattende en snelle respons op noodsituaties te waarborgen en tegelijkertijd te voorzien in een stevig veerkrachtpakket;

19. is bezorgd over het feit dat hoewel de waarde van de voorschotten is gestegen van 10 % naar 25 % van de verwachte financiële bijdrage, de gemiddelde termijn voor de uitbetaling van voorschotten nog erg lang is (ongeveer vijf maanden);

20. roept de Commissie opnieuw op om reactievere oplossingen te overwegen en in het bijzonder verder te werken aan de richtsnoeren voor een vereenvoudigd gebruik van het SFEU om het voor nationale, regionale en lokale autoriteiten gemakkelijker te maken maatregelen te nemen; verzoekt de Commissie bovendien haar werkzaamheden ter vereenvoudiging en bespoediging van de aanvraagprocedure voor de lidstaten voort te zetten, bijvoorbeeld door bijzondere aandacht te besteden aan het vereenvoudigen van aanvragen voor de activering van het SFEU in verschillende regio's in het kader van grensoverschrijdende rampen, zodat sneller kan worden gereageerd op de verergering van grote en regionale natuurrampen en ernstige noodsituaties op het gebied van de volksgezondheid; dringt er bij de Commissie op aan een mechanisme in te stellen waarmee financiële steun wordt verleend aan een lidstaat die in een noodsituatie verkeert, ongeacht of het jaarlijkse budget van het SFEU al is besteed;

21. stelt tot zijn spijt vast dat de vertaling van documenten of andere specifieke technische problemen voor aanzienlijke vertragingen kunnen zorgen tijdens verschillende fasen van de steunverlening uit het SFEU; verzoekt de Commissie de nodige maatregelen te treffen, zodat de documenten van door rampen getroffen staten sneller kunnen worden vertaald, waardoor wordt vermeden dat de steunverlening van het SFEU vertraging oploopt;

22. stelt met bezorgdheid vast dat de tijd tussen een ramp en de volledige betaling van steun, zoals uiteengezet door de Commissie in haar jaarverslagen over het SFEU, een van de grootste struikelblokken van het SFEU blijft; benadrukt dat dit tegen de achtergrond van de huidige situatie nog zwaarder weegt, aangezien er door de COVID-19-pandemie en de klimaatverandering een aanzienlijke toename van het aantal aanvragen wordt verwacht, waardoor het aantal vertragingen nog verder zal oplopen; neemt kennis van het standpunt van de Commissie dat de mogelijkheden om het besluitvormingsproces voor de beschikbaarstelling van middelen uit het SFEU te versnellen, volledig zijn benut door de wijzigingen die bij de herziening van het SFEU in 2014 zijn ingevoerd, en dat er weinig mogelijkheden zijn om nog meer vaart te zetten achter de beschikbaarstelling van middelen uit het SFEU; herinnert eraan dat een snelle reactie op noodsituaties van cruciaal belang kan zijn om een doeltreffende werking van het SFEU te waarborgen; wijst erop dat dit met name van belang is in regio's die over beperkte alternatieve financieringsbronnen beschikken; verzoekt de Commissie om op alle mogelijke manieren te proberen het tempo van de beschikbaarstelling van middelen uit het SFEU in het kader van de nieuwe MFK-regelingen op te voeren, met name voor minder ontwikkelde regio's;

Bevindingen van de evaluatie

23. betreurt dat uit de evaluatie is gebleken dat de uitvoeringsverslagen van de ontvangende landen enorm van elkaar verschillen wat lengte, inhoud en gedetailleerdheid betreft; stelt met bezorgdheid vast dat het door deze verschillen niet mogelijk is om systematische en vergelijkende analyses van de resultaten uit te voeren of om geplande resultaten met feitelijke resultaten te vergelijken; merkt verder op dat uit de geanalyseerde casestudy's blijkt dat er vaak discrepanties bestaan tussen de in de uitvoeringsovereenkomst opgenomen verwachte prioriteiten voor de SFEU-steun en de werkelijke behoeften ter plaatse; vreest dat de Commissie door dit gebrek aan informatie en vergelijkbare gegevens belemmerd wordt in de doeltreffende monitoring van de uitvoering van het SFEU; merkt bovendien op dat dit een sta-in-de-weg kan zijn voor het doeltreffende en efficiënte gebruik van het SFEU, met negatieve gevolgen voor de bevordering van de territoriale, economische en sociale cohesie in de EU;

24. merkt op dat uit de bevindingen van de casestudy's in het externe evaluatieverslag is gebleken dat sommige begunstigde landen het moeilijk vonden om binnen de beperkte tijd die in een crisissituatie beschikbaar was, de volledige aanbestedingsprocedure uit te voeren; waarschuwt dat openbare aanbestedingen in noodsituaties bijzonder gevoelig zijn voor fraude, corruptie en onregelmatigheden, en wijst daarom op het belang van doeltreffende controlesystemen en klachtenprocedures; onderstreept dat het van belang is erop toe te zien dat de lidstaten in crisissituaties de openbare aanbestedingsprocedures volgen; benadrukt dat in het geval van afwijkingen moet worden gewaarborgd dat de aanbestedingsprocedures in overeenstemming zijn met de beginselen van goed financieel beheer en met de bescherming van de financiële belangen van de Unie, onder meer op regionaal en lokaal niveau;

25. merkt op dat het SFEU wordt aangesproken wanneer zich een ramp voordoet en dat de toewijzing van de middelen daarom niet overeenstemt met territoriale quota; is niettemin verbaasd dat uit de bevindingen van de evaluatie is gebleken dat middelen slechts aan een gering aantal begunstigden worden toegewezen, getuige het feit dat 77 % van de middelen naar de vier grootste lidstaten gaat; benadrukt de noodzaak van op behoeften gebaseerde solidariteit, waarbij rekening wordt gehouden met de capaciteit van het ontvangende land om het hoofd te bieden aan een ramp;

26. merkt op dat het SFEU door de aangewezen autoriteiten in de ontvangende landen volgens het beginsel van gedeeld beheer wordt uitgevoerd; merkt op dat de Commissie daarom slechts beperkte invloed kan uitoefenen op de keuze van de projecten waaraan de middelen worden toegewezen; herinnert de Commissie aan de resolutie van het Parlement van 1 december 2016, waarin het Parlement het van belang acht dat wordt nagegaan of subsidies uit het SFEU gebruikt zijn overeenkomstig de beginselen van goed financieel beheer, en waarin het de Commissie en de lidstaten heeft verzocht om de transparantie te versterken en te garanderen dat burgers gedurende de hele procedure voor steunverlening toegang krijgen tot informatie; roept de Commissie op bijzondere aandacht te schenken aan gevallen van mogelijk misbruik van SFEU-middelen onder gedeeld beheer; verzoekt haar tevens om maatregelen in het leven te roepen voor het verbeteren van de transparantie en voor het monitoren en voorkomen van dergelijke gevallen van mogelijk misbruik;

27. betreurt de vertraagde afsluiting van bepaalde interventies; is bezorgd over het feit dat nationale autoriteiten in sommige gevallen meer tijd nodig hadden voor het beantwoorden van controlevragen of niet hebben gereageerd op herhaalde verzoeken om controle-informatie; onderkent het belang van tijdige afsluiting; roept de Commissie op aan het Parlement te rapporteren over afsluiting;

28. merkt op dat de jaarverslagen van het SFEU betrekking hebben op de periode 2008-2018 en dat deze verslagen op onregelmatige wijze worden gepubliceerd; merkt verder op dat er voor 2019 en 2020 nog geen jaarverslagen zijn gepubliceerd; herinnert de Commissie aan haar verplichting om jaarlijks, vóór 1 juli, een verslag in te dienen over de activiteiten van het SFEU in het voorgaande jaar; verzoekt de ERK het Parlement in kennis te stellen van alle bevindingen als onderdeel van de jaarlijkse betrouwbaarheidsverklaring met betrekking tot de uitvoering van het SFEU;

29. dringt erop aan dat de rol van de begrotingsautoriteit volledig wordt gevrijwaard; merkt op dat de SFEU-kredieten krachtens het nieuwe MFK in de algemene begroting worden opgenomen en via overdrachten beschikbaar worden gesteld; benadrukt dat tijdige informatie over dergelijke overdrachten nodig is en dat de Commissie, ongeacht de nieuwe procedure, evenveel informatie moet verstrekken als in het vorige MFK; betreurt bovendien het ontbreken van gedetailleerde achtergrondinformatie over aanvragen voor SFEU-steun, hetgeen controle belemmert, en dringt erop aan dat de Commissie alle beschikbare informatie verstrekt, in overeenstemming met artikel 4 van de SFEU-verordening;

30. nodigt de ERK uit om een nieuwe audit van het SFEU uit te voeren met het oog op een mogelijke herbeoordeling van de instrumenten en de begroting, om ervoor te zorgen dat er voldoende en functionele middelen beschikbaar zijn om doeltreffend te reageren op grote en regionale natuurrampen en grootschalige noodsituaties voor de volksgezondheid;

31. herinnert aan de doelstelling van het SFEU om solidariteit te tonen en te versterken; benadrukt dat deze doelstelling alleen kan worden bereikt als burgers op de hoogte zijn van SFEU-interventies; wijst erop dat het belangrijk is hier meer publiciteit aan te geven; roept de lidstaten op beste praktijken uit te wisselen, zodat het SFEU zichtbaarder wordt; moedigt de lidstaten aan in hun uitvoeringsverslagen een beschrijving op te nemen van de communicatie- en publiciteitsactiviteiten die in verband met SFEU-operaties zijn ondernomen, zodat een volledig en systematisch overzicht van de berichtgeving in de media wordt verstrekt;

32. betreurt het gebrek aan zichtbaarheid van het SFEU, hetgeen betekent dat de rol van de Unie niet altijd duidelijk naar voren komt; betreurt eveneens dat de SFEU-verordening geen enkele verplichting bevat om steun uit het SFEU bekend te maken of om hierover verslag uit te brengen; benadrukt dat er in de lidstaten goede praktijken zijn ontwikkeld voor communicatie over SFEU-steun, zoals het gebruik van vlaggen en logo's van de Unie; vraagt de lidstaten om ruchtbaarheid te geven aan financiële bijstand uit het SFEU en duidelijk te kennen te geven welke werkzaamheden en diensten door het SFEU zijn en zullen worden gefinancierd; verwacht dat de toekomstige herziening van de SFEU-verordening de verplichting zal omvatten om bekendheid te geven aan en te communiceren over SFEU-steun, onder meer via nationale media en andere kanalen, om ervoor te zorgen dat de burgers worden geïnformeerd;

33. herinnert eraan dat de bijstand uit het SFEU alleen betrekking heeft op het herstel van de vroegere staat van de infrastructuur op het gebied van energie, watervoorziening en waterzuivering, telecommunicatie, vervoer, gezondheidszorg en onderwijs, en de extra kosten van wederopbouw van infrastructuur die beter bestand is tegen rampen en klimaatverandering, zoals de Europese Green Deal voorschrijft, niet dekt, aangezien die door de begunstigde staat moeten worden gefinancierd uit de eigen middelen of uit andere fondsen van de Unie, zoals het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling en het Cohesiefonds; roept op tot meer synergie tussen de instrumenten van het cohesiebeleid en het SFEU;

34. roept de Commissie op om de regio's te identificeren die kwetsbaarder zijn voor specifieke of terugkerende natuurrampen en een actieplan voor te stellen inzake risicobeperking en gerichte anticiperende activiteiten; dringt er bovendien bij de Commissie op aan een herziening voor te stellen van het SFEU om een gerichter, doeltreffender en tijdiger snelleresponsmechanisme in te voeren in gebieden en regio's die kwetsbaar zijn voor specifieke of terugkerende natuurrampen;

o

o o

35. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad en de Commissie.